

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Trigesima-Tertia. De ascensione Iesu in cælum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

& meliores cibi licentiùs concedantur: debet tamen vsus epularum esse moderatus, & cum timore Dei appetitus carnis refrenari. Hoc enim prodest corporis & animæ saluti, & aptior fit homo ad laudes Dei. Non ergo te vincat concupiscentia carnis, sed per deuotionem mentis vince in virtute Spiritus sancti, quicquid corporalis delectationis tibi per seſus occurrit. Beata illa anima, quæ odore vnguentorum Christi trahitur ad cæleſte conuiuium deguſtandum; & cum Pfalmiſta clamat, & dicit: *Delectationes in dextera tua vsque in finem. Satiabor autem, cum apparuerit gloria tua.* Falluntur certè omnes inſipientes corde, qui omiſſis veris & cæleſtibus bonis, conſolationes quærunt in terrenis: & ſine freno iuſti moderaminis inhiât multis poſſidendis. *Non eſt* (inquit Apoſtolus) *regnum Dei eſca & potus; ſed pax & gaudium in Spiritu ſancto.*

4. Quis eſt ergo, qui paſcha in ſpiritu celebrat? qui de vitijs ad virtutes tranſmigrat: qui de veteri vita & mala conſuetudine in nouæ deuotionis ſtatum ſurgit. Quis eſt, qui paſcha dignè honorat? qui ſeculares honores ſpernit, & gloriam Chriſti in cunctis bonis actibus ſuis quærit. Quis eſt, qui hædum ad veſperum paſchæ immolat? qui de peccatis ſuis verè pœnitet, & de cætero peccare deſiſtit. Quis eſt, qui agnum aſſum cum lactucis manducat? qui Chriſtum in cruce paſſum dolenter cogitat, & innocenter viuendo ſe caſtigat. Quis eſt verus Hebræus, qui mare rubrum tranſit? qui de ſenſu carnis ad ſuauiſſimam ſpiritus pergit: & ea quæ retro ſunt obliuiſcens, ad anteriora ſe extendit. Quis eſt verus Abrahæ filius? qui de timore ſeruili in libertatem filiorum Dei proficit. Quis eſt verus Ieſu diſcipulus? qui omnibus terrenis perfectè renunciat, & propriam voluntatem ſuam relinquit. Quis eſt dignus federe ad menſam Chriſti? qui ſponte ſe humiliat pro amore Chriſti. Quis eſt aptus intrare regnum cælorum? qui regnum mundi & omnem ornatum ſeculi contemnit, hic eſt amicus Dei, ciuis cæli, & dominus mundi. Quis eſt idoneus contemplari faciem Chriſti, & penetrare ſecreta cæli? qui mundus eſt corde, ſeruicus in oratione, ac totus internis deditus. Quis Deo dilectus & acceptus? qui abiectus eſt in oculis ſuis, & vilipendit omne quod tranſit.

TRIGESIMATERTIA

De aſcenſione Ieſu in cælum.

1. **A** Scendo ad Patrem meum, & Patrem veſtrum: Deum meum, & Deum veſtrum: *Abelsia.* Benigniſſimus Ieſus inquerentiũ conſolator,

Ibidem.

solator, postquam resurrexit à mortuis, per fidelissimam amantem suam Mariam Magdalenam, nouæ salutis gaudia mandantur nuntiari discipulis suis, de morte sua vehementer contristatis, inquit: *Vade ad fratres meos, & dic eis, Ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum.* O verè dulce & cæleste verbum, lætitia & amore plenum! Quid ita iucundum fidelibus ad audiendum, sicut ascensio Domini in cælum? Sicut transitus Iesu ad Patrem, ad interpellandum pro nobis, vt securi veniamus ad eum, quæ offendimus in multis? Cum enim peccata nostra separant inter nos & Deum, quomodo poterimus reconciliari, nisi per mediatorem Iesum Christum? Per quæ accessum habemus ad Patrem, qui pro nobis debitum soluit peccatorum, & præparauit locum ad manendum secum in regno cælorum. *Ascendo (inquit) ad Patrem meum & Patrem vestrum.*

Ibidem.

2. O miranda dignatio Dei ad homines pauperulos, & discipulos fugitiuos, ad oues dispersas, & in desperatione positas! Non præfert nomen potentia suæ: non terret eos comminationis verbo: non impropereat crimen læsæ maiestatis, nec obiurgat eos de scelere infidelitatis. Sed memor innatæ pietatis suæ, præterdit misericordiam, & suspendit vindictam: atque post granem excessum & meticulosam fugam exprimit fraternæ dilectionis dulcedinem, & charitatem indeficientem ad omnes expandit, ita

Ibidem.

inquit: *Dic fratribus meis.* O melliflua dulcedo indulgentissimi Iesu, in omni conuersatione tua! Qui cum potens sit, & grauius ab amicis & subditis offensus, non misit tortores suos ad trahendum reos in carcerem, nec ab officio collato aliquem deposuit, sed tanquam bonus pastor, qui proprias oues diligit, condole eorum infirmitati, & cõsulit salutem: nunc quidem per Angelos se reuelat, nunc per Mariam ex suo nomine specialiter mādāt nuntiarī tribus fratribus gloriam resurrectionis suæ, dicens: *Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum.* Dulcis magister dulcia loquitur verba: & fratres eos nominat, qui ipsū prius offenderant: vt ampliùs charitatem suam commendat, qua eos vsque in finem dilexit. Nam primò quidem de seculi vanitate eos ad fidem suam conuertit: magna miracula inter eos operatus est; immensa beneficia eis ostendit: viam veritatis eos docuit, & ad Apostolici gradus honorem præ omnibus Sanctis elegit. Et hos post tentationis turbinē & lapsus infirmitatē reuocat ad penitentiam, & in feruentiorem sanctitatis erigit statum, atque visionis suæ dignatione lætificat; apertis documentis, & passionis suæ stigmatibus ostensis, cõfirmat in fide vacillantes, vt fortius resurgant; præbens eis iter, quò ascendere debeant ad immarcescibilem gloriam. *Ascendo (inquit) ad Patrem meum.* Si diligeretis me, gaudetis

Ibidem.

Ibidem.

gauderetis utique in hoc verbo: quia vobis proderit, quod ascendo ad Patrem, qui me misit, ut praparem vobis locum, in regno Patris mei; vbi gaudebitis cum vniuersis electis meis in aternū. Nolite ergo turbari, nec de recessu meo nimis cōtristemini. Ego pro vobis Patrem rogabo, ut dimittantur vobis peccata vestra. Ego confortabo vos inter aduersa. Ego cōsolabor in huius mundi exilio. Ego coronabo vos in cælesti regno; vbi gaudium vestrum erit plenum, & ab omni hoste securum. Placuit enim Patri meo vobis pauperibus & humilibus dare regnum Dei; qui spre-
 tis mundi illecebris, vestigia mea sequuti estis.

Luca 13.

3. Ex hoc iam tempore, Christo assumpto in Patris gloria, erecta sunt corda Apostolorū ad cælestia, & sursum magis ire gaudebant: sperantes quod deposito carnis onere, ipsum sequerentur ad gloriam. Magna siquidem fiducia inerat eis perueniendi ad regnum supernum, qui calcatis infimis pauperem vitam ducebāt pro Christo. Habebant insuper promissum sibi Spiritū sanctum, cuius munere firmati, nec vincula, nec carceres; nec horrida mortis supplicia, pati timuerunt. O felix & gloriosa ascēsis, qua humana natura super omnes Angelos est exaltata; & ruina perditorum Angelorum, per numerum electorum hominum Christi sanguine signatorum, instauratur.

4. Attende igitur nunc & tu anima fidelis, quæ ista legis, ve Christum sequaris passibus amoris. Quia corporalis Christi ascensio in cælum, spiritalis est eleuatio mentis in Deum. Nō ergo ultra te delectet inhabitatio vitæ præsentis, sed potius inuitet mansio cælestis cum Angelis sanctis. Vbi à laboribus & angustijs cūctis requiescunt animæ Sanctorū, cōtemplando faciem Christi in secula seculorum. Rumina sæpe dulce verbum Christi, quod dixit discipulis suis ante passionem: *Quia vado parate vobis locum*. Et recordare, quia non habes hic manentem ciuitatem. Suspira ex intimo cordis propter multa obstacula retrahentia à cælestibus: & pete à malis præsentibus liberari, & ad Christum celerius peruenire. Hoc enim multo melius, quàm hic quotidie contra vitia certare, & de varijs periculis semper timere. Clama cum sponsa in Canticis, & dic, *Trahere me post te*. Vbi omnia bona
 & lætitia sine fine. Sed heu nondū venit hora ista iucunda, nondū est tempus regnandi, sed patiendi. Ideo expectare oportet tempus remunerationis à Deo præfinitū, & orare indefinenter, donec adueniat regnum Dei, de quo frequenter loquutus est Iesus cum discipulis, antequam ascenderet in cælum: quatenus auditis promissionibus gloriæ perennis, tolerabilia fiāt certamina vitæ præsentis. Et tanto magis animus inardescat ad cælestia, quanto durius affligitur in hac vitā. Quia hoc est euidēs signum in electis,

Ioan. 14.

Hebr. 3.

Cant. 5.

Luca 24.

pro adeptione perpetuę salutis, si sustineant patienter tribulationes & labores pro nomine Christi. Nam oportebat pati Christum, & ita intrare in gloriam suam.

5. Ideoque per patientiam & laborem itur ad requiem: quia Pater nullum recipit in cælum, nisi per passionem & crucem in qua quies fuerit filium suum dilectissimum, quem tradidit pro peccatis nostris crucifigendum. Leua igitur cor sursum, aspice versus cælum, considera quò abiit dilectus tuus. Expãde post eum manus tuas, ora flexis genibus & crebris gemitibus, vt mittat tibi Spiritum sanctum paraclitum in cor tuum aridum & frigidum; qui accedat & dirigat ad omne bonum alacriter perficiendum. Amen.

TRIGESIMA-QUARTA.

In festo Pentecostes, de donis Spiritus sancti.

MAT. 2.

Repleti sunt omnes Spiritu sancto, & ceperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. Hodie in sancta Ecclesia, gloriosa, Spiritus sancti solemnitas celebratur. Hodie vortius gaudijs vbique conuentus fidelium lætatur, chori Clericorum in hymnis & psalmis iubilant, sacerdotes Missas celebrant & omnes pariter in aduētū Spiritus sancti, Deum altissimè laudant. Hodie namque Apostoli Spiritum sanctū in linguis igneis manifestè acceperunt, & statim intus per amorem suauiter asserunt, & foris verbum Dei fiducialiter prædicauerunt. Hodie cepit fides Christiana publicari, & numerus credentium in Hierosalem augmentari. Hodie facta est lætitia magna in populo, & per Apostolos fiebant multa signa super infirmos. Nam ab exordio mundi, non est audita tam larga donatio Spiritus sancti. Hodie sancta Religio & Apostolica vita sūpsit inītiū, quę deinceps facta est omnium rēligiosorum sanctitatis speculum, & absque proprietate norma in commune viuendi. Hodie sancti Apostoli in charitate Christi ita cōfirmati sunt, & in gratia Spiritus sancti clarificati: vt nullis aduersitatibus frangi, nullis prosperis emolliri, nullis erroribus seduci, nullis rationibus ab integritate fidei valerēt separari. Hodie homines humiles & simplices facti sunt sapientes, & pauperes piscatores efficiuntur magni doctores: & quod in scholis non didicerunt disputando, hoc de cælo acceperunt deuotè orando. Hodie viri illiterati & timorati facti sunt eloquentes & robusti: & qui vnā linguam tantum nouerant, docente Spiritu sancto, omnium linguarum vocibus theologizant. Hodie homines terreni facti sunt cælestes, & qui erant prius despecti, sunt omni nationi sub cælo mirandi: & qui pa-

rum